

ἡ ἀπολογία τῆς ~~ἐκ~~ βασιλείας

2E'5 τον Ίδιον

Ἰπσοὶ ὤραν ἐνδευάτην (καὶ
 ἡμίσειαν) τῆς νυκτός,
 ὁ Ἑρμῆς: ~~ἦ~~ ὑλοποιητὸς ὁ Θεός,
 Δόξα σοι ὁ Θεός, Βασίλευ οὐ-
 ράνιε....

ὁ ἀναγνώστης: Τεισάτιον, Δόξα,
καὶ νῦν, Παναγία Τειάς, Δόξα,
καὶ νῦν, Πάτερ ἡμῶν...

१८८८ : १८८८ १८८८ १८८८...

ὁ ἀναγνώστης: πύριε ἐλέησον ἡ,
 θόξα, καὶ νῦν, Δεῦτε προσκυ-
 νήσωμεν γ', καὶ τὸν ^{τῷ} ~~τῷ~~ χαλκόν:

“~~Ε~~ γένον με ὁ νόμος”

«~~Ε~~λέησόν με ὁ Θεός»
 ἔπειτα ἀλλομεν τὸ $\sum_{k=1}^n$ ~~Ε~~πει-
 νὸν Δ οξασεινὸν

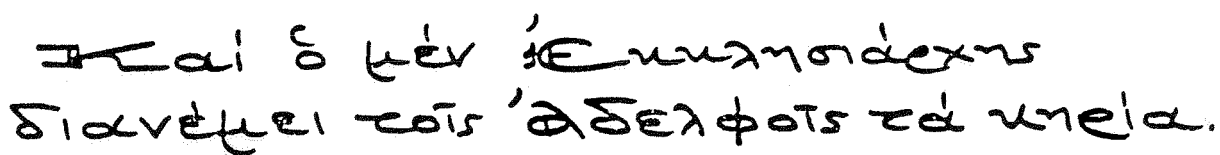
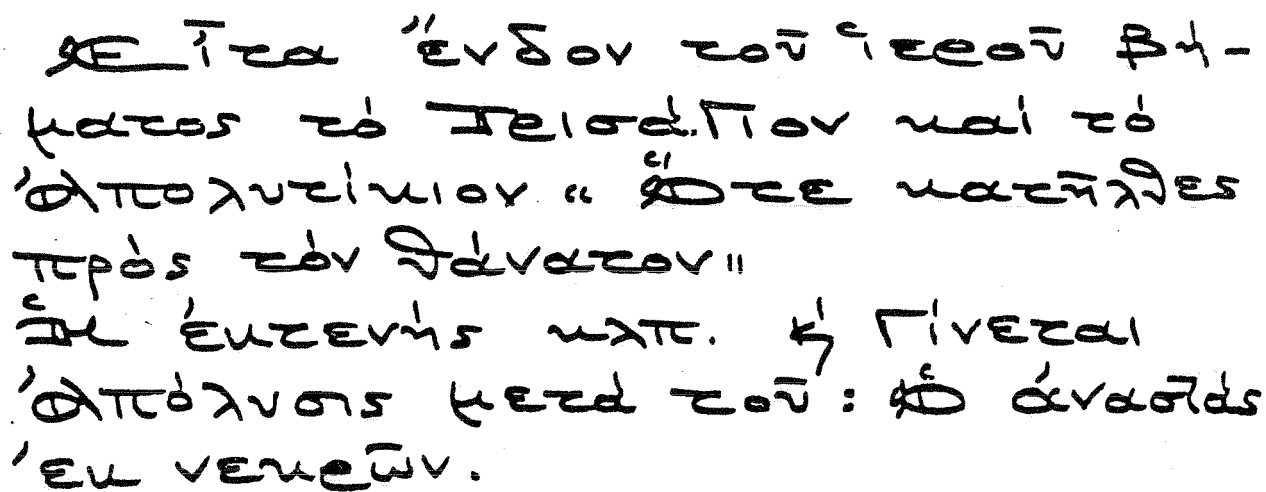
φ α Η Ε Ζ Σ

[illegible]

(*)

(*)
Ἐν ταῖς Ἑλληνοῖσις, ἵνα συναχθῇ ὁ λαός,
εἰθιστά σήμερον νῆα + ἀλῆται ὁ κανὼν «Κύμα-
τι θαλάσσης», ἀλλ' οὗτος ἤδη ἐτάλη τὸ ἑσπέρας
τῆς ἁγίας καὶ Μεγάλης Παναρεσκυῆς.

Handwritten musical notation on a page, featuring various notes, rests, and clefs. The notation is written in a cursive style, typical of early manuscript notation. The page is oriented vertically, with the notation running from top to bottom. The notation includes various note values, rests, and clefs, suggesting a complex musical composition. The handwriting is fluid and characteristic of the period.

Ποῦτο ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν
 χορῶν ἕως οὗ πᾶς ὁ λαὸς λάβῃ
 τὸ ἱερὸν φῶς.

ἔϊτα, λαβόντων, τοῦ μὲν ἱερέως
 τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, τοῦ δὲ Δια-
 κόνου νημιατήριον, καὶ λαμπάδων
 προπορευομένων αὐτῶν, ὅπως ὁ-
 μεῖα πάντες εἰς τὸν Ναὸν ἔλθῃ,
 κρατοῦντες τὰ κηρία ἡκμένα,
 καὶ ἀλλογόντες εἰς

ἔχον π. 11 5 δι. 8

ἦν α να σα σ 1. 14 σου
 χει σζε σωτηρ α ητοι ν ην
 α σ 14 εν ου ρα νοις και η
 μα ας τας επι Γης μα τα
 ω σον εν να να ρα να
 α σζε σ ο να ζειν

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ καὶ
 ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαίρετῳ Πνεύματι,
 πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἡμῶν ἀποπεινομένων τὸ ὄψιν,
 ἔρχεται ὁ ἑταίρος + ἀλλεῖν τὸ
 « Χριστὸς ἀνέστη » τοῖς ἡμῶν
 λαμβανόντων τὸ τέλος.

ἦχος π' ἢ πα ρ

ρ . ι . ιι . ευ . νε ε στη
 ρε στο ος α νε ε στη
 ευ νε ε ημων θα να τω θα
 να α τον πα τη η η σα α
 α ας και τοις ε εν τοις κυν
 κα σ η ζω ην χα ει σα α τε
 vos θ

Χριστός ἀνέστη ἑταίρον

Πεχος π' ή πτα ρ

φει στο ος α νε ε σση
 ευ νε ε κρων ή θα να τω θα
 να α τον πα τη η η σα α
 α ας και τοις εν τοις θυ
 καί α σ ή θω ην χα ει σα α
 θε νο ς θ

* κε — — — — — η η η η
 τεχος νο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο

Πό αυτό +άλλαται εξάμεις υπό
 των δύο χορών είς τας επομένους
 στίχους, λεγομένους υπό τῶ πρε-
 εξάχοντος, θυμιῶντος περὶ τῷ
 τετραπόδιον (ή τὸ τρισκέλιον),
 ἐφ' οὗ κείται τὸ ἱερόν εὐαγγέλιον,
 καὶ εἶτα τὸν λαόν.

Στίχ. α. Ὁ ἀναστήτω ὁ θεός καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στίχ. β. Ὡς ἐμῇπει μαπνός, ἐμῇ-
πέτωσαν, ὡς τήνεται κηρός ἀπὸ
προσώπου πυρός.

Στίχ. γ. Ὡς ἀπολοῦται οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ, καὶ
οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ. Ὡς ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίη-
σεν ὁ κύριος, ἀγαλλιασώμεθα ἢ
εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Στίχ. ε. Δόξα παρὰ καὶ γῆ...
κλειστός ἀνάστη...

Στίχ. ς. Παρὰ νῦν καὶ αἰ...
κλειστός ἀνάστη...

Συναπτή μεθ' ἧν ἐμφωνεῖ
ὁ ἑρμηνεύς· «Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα,
παρὰ ἀνοιχθῆσῶν τῶν πυλῶν, εἰσο-
δένει ὅ,τε ἑρμηνεύς καὶ ὁ Διάκονος,

προπορευομένων πάλιν τῶν λαμπά-
δων. Ὁ δὲ Προεσὼς, ἐφεπόμενος
μετὰ τῶν Ἀδελφῶν, ἄρχεται τῷ Κανό-
νος. Ὑάλλονται δὲ οἱ μὲν εἰρηκοί
ἀνὰ δύο, τὰ δὲ τριτάδια εἰς ἱβ.
καὶ αὐθις ἔσχατον καταβάσαι
οἱ αὐτοὶ εἰρηκοὶ ἐπ' ἀμφοτέρων
τῶν χορῶν. Ποιεῖ δὲ τὴν ἑναεξίν
τῷ Κανόνος ἐξάπαντας ὁ Προεσὼς,
καὶ αὐτὸ τὸ δεξιὸν τῷ χορῷ μέρας,
εἰ καὶ τὸ ἀριστερόν ἴσως λαγχάνῃ·
ἀπὸ γὰρ ταύτης τῆς ἡμέρας γίνε-
ται ἡ ἀρχὴ τῷ μερισμῷ τῆς τῶν
δύο χορῶν ἑναεξεως. Ἐν ευάσῃ
δὲ ἐνδὴ γίνεται παρὰ τῷ ἡερέως,
ἔσωθεν τῷ βήματος, συναπτὴ
κινεῖται, καὶ μετ' αὐτὴν ευφώνησις
ὡς σημειῖται ἐν τοῖς ἐφεξῆς. Ὁ δὲ
ἡερεὺς θυμιᾷ, εἰς τὴν ἑναεξίν τοῦ
Κανόνος, κατὰ τὴν τάξιν.

ὁ Ἰκανὼν ποίημα Ἰω. τδ Δαμασκηνδ

διδήτῃ Ἰχὸς ἡ Παρ ὁ εἰς τὸς

να σὺ σεως ἡ μερὰ λαμ
πρὺν δὴ μὲν λα οἱ ἄ Παρ
πρὺν οὐ Παρ αὐτὰ εὐ γὰρ
να τὰ πρὸς ἡμῶν ἡ καὶ εὐ
τὰ πρὸς τὸν ἄλλον χεῖροσ ο
δε οὐτῶν ἡ μὰς οἱ εἰς
βασεν ἄντι νικιὸν αὐ
οὐτῶν ντὰς ἡ (δ' ἰς)

Ἰα Προπαια

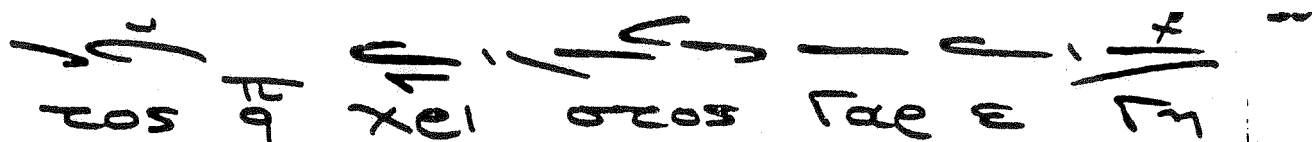
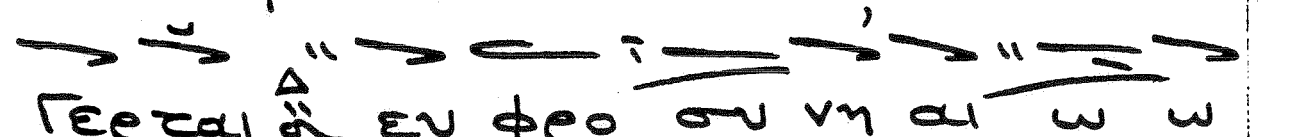

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει Σὺ Κύριε ἄ

ἡ Παρ δὴ μὲν τὰς αἰσθησεις

και ο το με θα α τω α πε
 σ τω φω ει της α να θα
 σε ως χει στον ε θα
 στρατώντα α και χαι ετε φα
 σκοντα α τω νω ως α η α
 με θα α ε πε νι υ ον α α
 ο ο ντες (515)

Δόξα Πατρι

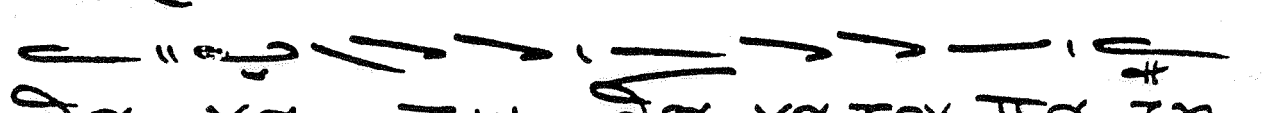
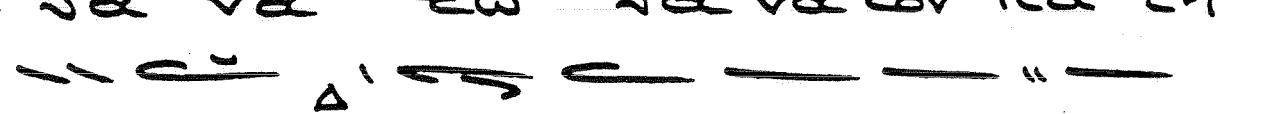
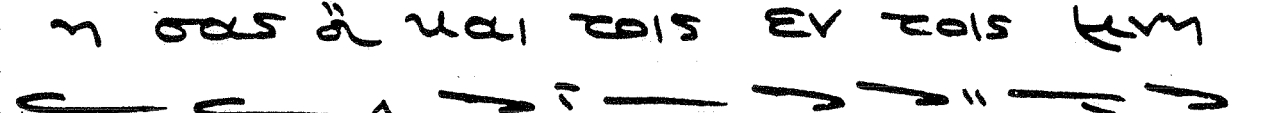

ου εα νοι μεν ε παρι ως
 ευφραι νε στω σαν α ε
 α Γα λλ α α στω α ε ο
 τα σε τω δε νοσμος α ο εα
 τος ε α πα και α ο εα

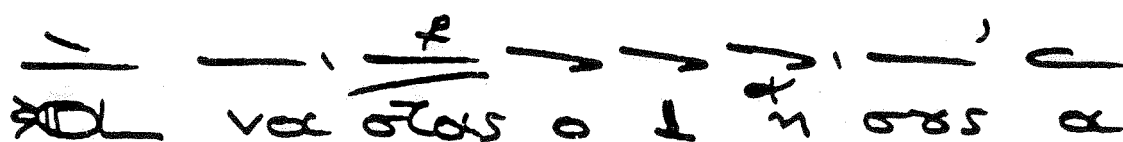

 τος ρ χει στος Γαε ε Γη

 Γεεται Δ ευ φρο συ νη αι ω ω

 νι ος ρ

και νυν (τό αὐτό)

και παλιν ο εἰρημός «ἀναστάσεως
 ἡμέρα» ὡς καταβάστα μεν ο

εἰχος ρ και ρ

 χει στος α νε σην ευ νε νεω Δ

 θα να τω θα να τον πα τη

 η σας Δ η αι τωις εν τωις ημη

 μα σ Δ ζω ην χα ει σα α

 με ε νος (τεις)

 να στος ο η σας α

ποτα τὰ φθινα ὥς προ
 εἰ εἰ πένθ' εἰ δὲ κεν ἦ μιν
 τὴν αἰωνίον ζωὴν καὶ
 γὰρ ἐλθέτω ὁ υἱὸς τοῦ
 πατρὸς

Συναπτή μὲν, μετὰ
 'Εμφώνησις "ὅτι τὸν τὸ κράτος". ἡ

ὕδης ἡ δύναμις ἡ πᾶσι ὁ εἰς

ΔΕΝ ΤΕ ΠΟΤΕ ΠΙΩ ΚΕΝ ΚΑΙ ΝΟΝ
 ΟΥΚ ΕΚ ΠΕΤΡΑΣ ΑΓΟΝΟΝ ΤΕΡΑ
 ΤΕ ΓΟΥ ΜΕΝΟΝ ΑΛΛΑ ΦΘΑ
 ΣΑΣ ΤΗ ΓΗΝ ΕΚ ΤΑ
 ΦΟΥ ΟΚ ΘΕΗΣΑΝΤΟΣ ΧΕΙΡΟΣ ΕΝ
 ΕΣΤΕ ΕΣΤΕ ΟΥ ΟΥ ΚΕ ΕΣΤΕ
 (ἡ δὲ)

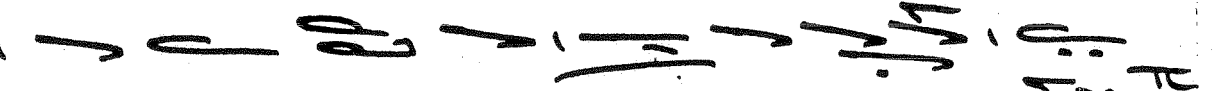
Πά Τροπάρια

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει Σοῦ Κυρίου ᾧ

ἦν πῦν πάντα τε πληρωταί φω,
 τος ᾧ οὐ εἶα νος τε ἡ γῆ
 καὶ τὰ κατὰ χθονὶ αἶψα
 σε τὰ ζεῶντων τὰ σαυτῶν
 ἡ σὺ τῶν εἰσεσὶν χεῖρας
 ἐν τῇ εἰσεσὶν εἰσεσὶν εἰσεσὶν
 (δὲ)

Δόξα Πατρὶ

ἦν ἡμεῖς σὺν νεῖα πτοκῶν σοὶ χεῖ
 στε ᾧ οὐ νεῖα εἰσεσὶν καὶ σὺ
 ἡμεῖς αὐτὰ σοὶ νεῖα σοὶ
 νεῖα σοὶ καὶ ἡμεῖς σοὶ καὶ ἡμεῖς

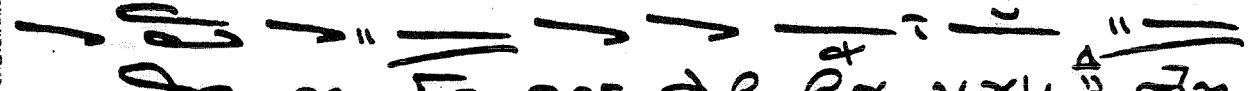
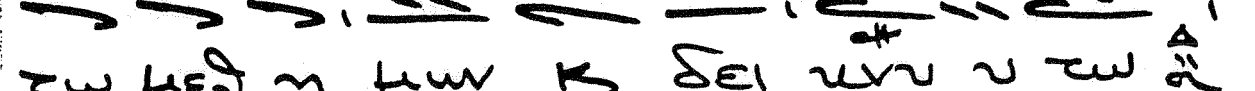
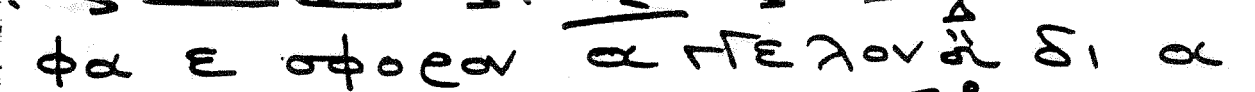

 ος μὲν συνδοξάσων Σωτηρ

 ἐν τῇ βασιλείᾳ σου

καὶ νῦν (τὸ αὐτὸ)

καὶ πάλιν ὁ εἰρημὸς «Δεῦτε
πόμα» ὡς καταβαστά, εἶτα

«Χριστὸς ἀνέστη (τεῖς) ἡ τὸ
 «Ἐκείνος ὁ Ἰησοῦς (ἴδε σ. 13, 14)
 ἀΐτητος καὶ ἐμφώνητος: ὅτι σύ
 εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...» καὶ ἡ
 ὑπακοή «Προλαβῆσαι τὸν ὄρθρον» (*)

ἔτι δὲ ὁ μένος ἡ Παρ ὁ εἰρημὸς

 πει τῆς θείας φυλακῆς

 οὐδεὶς τὸ εὖς ἀβθαυακῆσθ

 τω μὲν ἡ μὴν κῶ δει νῦν ὑπὸ

 φαεσφορον ἀγέλονα διὰ

 πρὺς ὡς λεγόντα ἡ σήμερον

(*) Ἐκκελῶς τὴν ὑπακοήν ἴδε ἐν σ. 66.

σωτηρεια τω νοσησιν
οτι α νε εσιν χεισος
ως παντο δυ υ να α ηος η (δ'is)

Τα Προπαια

Δόξα τη Αγία Ανάστασι Σο Κυρια

η ορσεν μεν ως δι α νοι οι
ξαν την παρθε νεουσαν νη δυνη
πε φη νε χεισος η ως θεο
τος δε α ηνο ος προση Γορεν
ται η α ηω ηος δε ως α τευ
σος ηη λι δος το η μετε
ρον ητα α σχα η και ως δε
ος α ηη ηης τε χει ος ηε

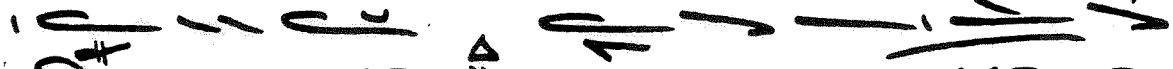

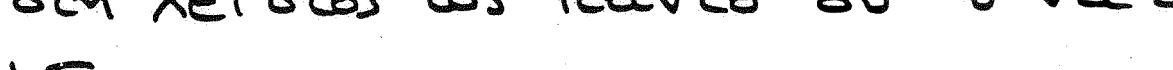
ε λ ε υ τ α ι (δ'ς)

Δόξα Πατρι

ε ν ι α ν σ ο ς α μ ν ο ς
 ο ε υ λ ο γ ο υ με ν ο ς η κ ι ν η σ ε
 φ α ν ο ς χ ρ ι σ τ ο ς ε μ ο υ η μ ε ς
 υ π ε ρ π α ν τ ω ν τ ε θ υ τ α ι π α α
 σ α τ ο υ α θ ε ο τ η ε ι ο ν κ α υ
 ε ι ς ε μ τ ο υ τ α φ ρ ω ρ α ι α ο ς
 η ν α ι ο σ υ μ ε ς η ν
 ε λ α μ τ ε ν η κ ι κ ο ς

Και νυν

η ε ο πα τ ρ η ρ κ ε ν Δ α
 θ ι ς π ρ ο τ η ς σ κ ι ω δ ο ς η θ ω τ η ς

 ἡ λατο σκιστων ᾠ ο λα ος

 δε τα δε ου ο α π ος

 την των συμβολων ευ βα σιν

 ο εωντες ευ φρανθη μεν εν

 δε ε ως α ο τι α νε ε

 στη χει στος ως παντο θυ υ να α

 ἡ

 ἡ ος

και παλιν ο εἰρημός «ἐπὶ τῆς
 θείας φυλακῆς» ὡς καταβασία,
 εἶτα «Χριστὸς ἀνέστη» τρεῖς και
 «Ἀναστάς ο Ἰησοῦς» (1 Δε σ. 13, 14)
 ἀΐτησις και ἐμφώνησις: «ὅτι ἁγία-
 ρός ἐς φιλάνθρωπος... και ἡ

ἡ δὲ ἡ ἡχος ᾠ πτα ρ ᾠ εἰρημός

 δε θει σω μεν οε θεα βα

 δε ε ος α και α νει μεν

σου τον υ υ μνον προ σοι οι σω
 μεν τω δε σπο τη η και χει
 σταν ο το μεττα δι και ο ου
 νης η λι ον α πα σ ζω ην
 α να τε ε λχο ο να η (δ'ς)

Ή Α Προπαια

Δόξα τη θ'για αναστασει Ιησου Χ'ρει Α

η ην α με τον Ιη ευσπλαχνι
 αν α οι ταις τα α δα σει
 ραι αις ου νε χο ο με νοι δε
 δορ το τες η προς το φως η τει
 το ντο χει σζε α Γα λλο με νω
 πο δι α παχα νεοτα νεσ αι

$$P_0 \quad \sqrt{0} \quad \sqrt{1/2} \quad \sqrt{1/3} \quad \sqrt{1/3}$$

Δόξα Πατρι!

Η οὐρανὸς ὡς λαμπρὰ δὴ φῶς
 εἰς τὸ πρὸς οὐρανὸν
 ὡς ἐν τῇ μένῃ καὶ τὸς ὡς
 πρὸς φῶς καὶ οὐρανὸν
 τὰς φιλίαις φιλίαις
 τὰς φιλίαις φιλίαις
 τὰς φιλίαις φιλίαις

Και νυν (το αὐτο)

Και πάλιν ὁ Εὐαγγέλιος «ὁ ἐνέσω-
 μεν ὅθεν βανέος» ὡς καταβάσθαι,
 εἶτα «ἡριεὶς ἀνέστη» τὸς καὶ
 «ὁ ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (Ἰδε σ. 13, 14)
 ὁ ἴστος ἢ ἐμφώνητος «ὅτι ἡγίασται ἡ
 καὶ ἡ

ἡ κατὰ τὰς ἐν τοῖς κατωτάτοις
 τοῖς τῆς Γῆς αἱ καὶ οὐ νεύει + ας
 μοχλοῦσιν αἰὶν οὐς κατὰ ο
 χροῦς αἱ πεπεδημέναι ἐνὶ χειρὶ
 καὶ τῇ μερὸς ᾧ ὡς εὐμη
 τας ἰὼν νὰς εἰς ἑξάνευ
 σῆς τὰ τὰ φον ᾧ (δίσ)

Ἡ προπαια

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστᾷσις ἡ κυρία αἱ

ᾧ φῶς λαβὼς τὰ σημεῖα
 σωα χεῖρτε αἱ εἰς ἑξάνευ
 τὰ τὰ α φον αἱ ο τὰς ἡλεις

της παρθενης σου μη γυμνη
 να με νοση εν τω σοφω σου
 και η νε, η ζωη η μιν υπα
 ρα δει εις τας πνχας (δ'ς)

Δόξα Πατρι

Σωτηρ ης ζωης ης και α
 ντων ε εει εις ον ως
 ος σε αντων ε ης ι ως
 προσα τα των υπατρι
 ο να νε σηνσας πα ης νη
 τον α δαμνη α να σηνσας εν
 ης ης φου

και νυν (το αυτο)

Ἰκοὺ πάλιν ὁ εἰρημὸς « Ἰκατῆλθες
 ἐν τοῖς ματωμένοις » ὡς Ἰκαταβασίς,
 εἶτα « Χριστὸς ἀνέστη » τοῖς καὶ
 « Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς » (ἴδε σ. 13-14)
 αἵτησις ἢ εὐφώνησις: « Σὺ γὰρ εἶ
 ὁ βασιλεὺς... » εἶτα τὸ κοντάμιον
 καὶ ὁ οἶκος — τὰ συναζαίδια
 μνησίου καὶ ἰτάσκα καὶ εὐθὺς
 χῦμα τὸ « Ἀναστὰς Χριστοῦ
 θεασάμενοι » ἐν τείτρῳ, ἅπασι
 ὑπὸ τοῦ προσεζέχοντος καὶ οἱς ὑπὸ
 τῶν ἱερῶν ἢ τῶν κορυφῶν,
 ὡσανῶς καὶ τὸ « Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς
 ἀπὸ τοῦ τάφου » τοῖς, εἶτα ἢ

$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{x}} \right) = \frac{\partial L}{\partial x}$

Ο ΙΤΑΙ ΑΙ ΔΑΣ ΕΝ ΝΑ ΗΙ ΝΟΥ
 ΕΝ ΣΑ ΜΕ ΝΟΣ Δ ΤΕ ΝΟ Ο ΜΕ ΝΟΣ
 ΕΝ ΣΡΩ ΠΟΣ ΠΑΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝ ΤΟΣ Δ
 ΝΑΙ ΔΙ Α ΠΑ ΣΟΣ ΤΟ ΣΥΝ ΤΟΝ Δ
 Α ΦΘΑΕ Ο ΑΣ ΕΝ ΔΥ Ν ΕΙ ΕΥ

πρε πει αν π ο μο vos εν λο
 Γη τος των πα τε ερω ος
 και υ πε εε εν δο ο μοσ π (δισ)

Πα Παοπαεια

Δόξα τη Αγία Αναστασει Σε πνευε

να αι υες με τα κυ
 εω νε ο φεο νε ο π
 σω Σε ε δρα μον ομ δε ως
 τον με τα δα υευ ω ε
 ταν ο προ σε ω νη σαν χα ρον
 σα οω ω ντα νε ον χ πα
 οχα το κυ στα μον π Σοις χα ρε
 ε Μα νε η ταις ευ η με ρι σα α

υπο Η (δ'5)

Δόξα Πατρι

Θα να α του ε οε τα
ζο μεν νεμεωσιν α δα την
μα δαι εε σιν α αλκς θι ε
της της αι ω νι α α πααχνη
ς οικετωνες υ μην α μεν τον
αι ει ον η τον τον εν λο η
τον των πα τε ε εω ον
ς υ πε εε εν ο ο ον

Και νυν

ως ο ο νως ε εα
ς πα νε οε τος αω τη η σω τη

εἰς οὐ νύξ ἢ φῶς τῶν τῆς ἁ τῆς
 λαμπροφῶς ἢ με εἰς ἁ
 τῆς εἰς τῆς σε ὡς οὐ οὐ σαπρῶ
 αἱ τῆς λῶς ἢ ἐν ἢ το α
 χρο νον φῶς ἁ ἐν τα φον σω
 ἡα τι ὡς ἢ πα σιν εἰς τε ε
 λαμ + ἐν ἢ

καὶ πάλιν ὁ εἰρημὸς «ὁ παῖδας
 ἐν νυκτὶ ἐνδύμενος» ὡς κατα-
 βασίᾳ, εἶτα «χειρὸς ἀνέστη»
 ἐν ἢ ἢ «ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς»
 («Ἰδε σ. 13-14»), ἀΐτης καὶ
 ἐμφώνησις «ἔφη τὸ μέγας τῆς βασι-
 λείας Σα» καὶ ἢ

ἔξω ἢ ἢ ἔξω ἢ ἢ ἔξω ἢ ἢ

ἔξω τῆ ἢ κλη τῆ ἢ ἢ αἱ π

α η με ε ρα ρα η η α τω
 Σαββατων η βασι λη ισ
 και ω ει α ε οε των ε
 οε η ρα η πα νη τυ εις
 ε σι πα νη τυ εε ων ρα
 εν η εν λο τα μεν χει
 σταν εις τας αι ω νας ρ (δ/ς)

Τὰ Πρεσβεία

Δόξα τῇ Θεῷ ἀναστάνει Σα Κύριε ρα

ρα
 ΔΕΥ ΤΕ ΤΑ ΚΑΙ ΝΑ ΤΗΣ Α ΚΤΕ
 λα ΓΕΝ ΝΗ μα τος ρα της ρει ας
 εν φρο συ νης ρα εν τῇ εν
 ση τω η με ρα της ε Γεε

σε ως βα ο λει ας τε
χει σεα ναι νω νη σε μεν
μν αντες ου τον ως
ον εις τας αι νας (δ'ς)

44

ου λο γα μεν τα τε εα
κι ον αι ναι ον πον πνευ
μα τον κυ ει ον

ρον νη ν ηλω τας ο φθαλ
μους στα στα ων ναι
σε ο στα γαρη να σ
στοι δε ο φε τει εις ως φωστη
ες εν ου σμων βοερα

και θα λασσης και ε ω ε
 ας τα τευνα τας ε εν ττοι
 ευ λο του να χειστον εις
 τας αι ω νας

και νυν α ει και εις τας
 αι ω νας των αι ω νων α μην

τα τερτα να α τορ και
 λο γε και πνε ευ μα τει σιν
 ε νι ο με ε νι εν ν το
 στα α σε ο φυ ος ν πε
 ου ο ε και ν πε ο ε
 εις σε βε βα πτισμε να και
 σε ευ λο ος μεν εις παντας τας

1/2
vas
Hδ-ηx

... νσ μεν ευ λο x Γσ μεν και
προσκυ νσ μεν τον κυ ει ον α

και παλιν τον θειεμον «αυτη η κηνη
και αγια ημερα...» ως καταβασαν,
ειτα «χειρος ανεστη» ευ x και
«αναστας ε λησος» (ιδε σ. 13-14),
αίτησις και ευφώνησις «ιδει ηυλόγη-
ται συ το όνομα...» ειτα
ο διδυμος «την θεοτόμον και λεητε-
ρα το φωτος...» και ταλλομεν την
αυδην μετα των μεγαλυναριων, ως εξης:

αυδη x ηχος ο παρ ο θειεμος

με τα λυ νον tu χη η κου
τον ε θε λσ σ, ως α πα ρο
να κ τα φε να κ ε ζα

P⁶
 Αφ' ουτος το ναι τον πααχα

 ο ου ου ου ου ου

 ου ου ου ου ου

 ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου

 ου ου ου ου ου

 ου ου ου ου ου

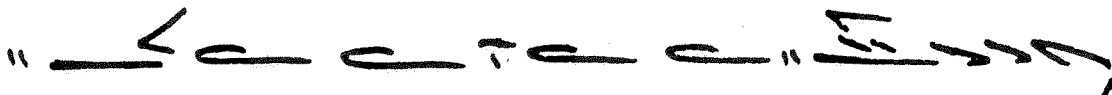
 ου ου ου ου ου

 ου ου ου ου ου

 ου ου ου ου ου

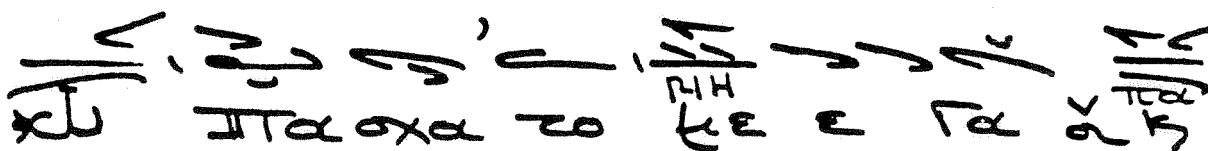
 ου ου ου ου ου

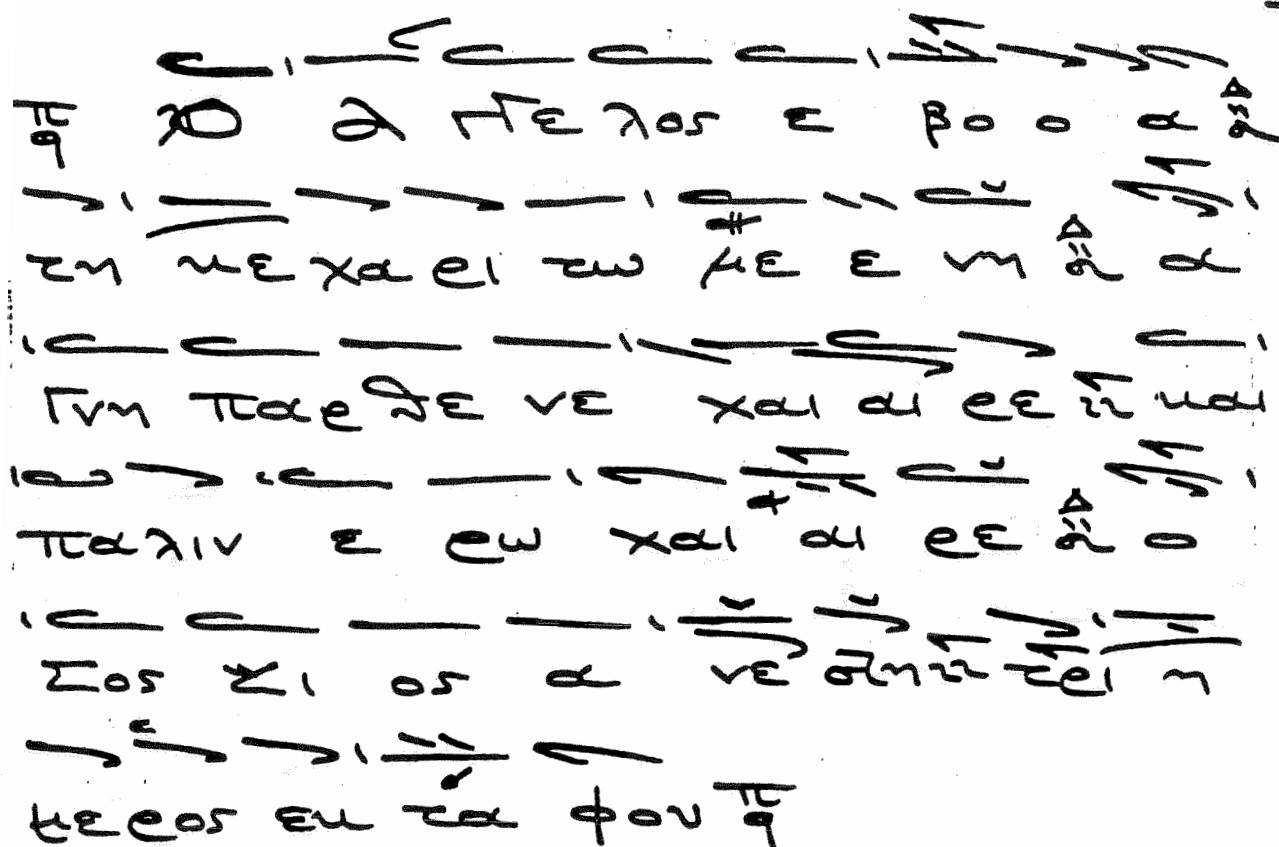
 ου ου ου ου ου

 Ηδη με ερον πασα και σης
 α λα λλεται κ και αι ρει ο
 ει χει στος α νε σης α
 δης ε σκν λεν θη

το αυτω «Εὖ θείας, ὦ φίλῃς...»

 Χο βα πα ρει κ γι ε
 και α γι ω πνευματι
 α λα λυ νον τυ χη η τα α α
 της τει ου πο στα α τα και α
 ει αι ρει τα ο τη τω
 και τω

 ε ω τα τον χει στες
 ε

Και πάλιν ὁ Θείος «φωτίζουν φω-
 τίζουν» ὡς καταβάσα, εἶτα
 «Φειστός ἀνέστη» (ἐν Γ^α) καὶ τὸ
 «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (Ἰδε σ. 13-14),
 συναπτή μιναρὴ καὶ ἐμφώνησις «ὅτι
 σὲ αἰνοῦσι» καὶ εὐθύς λέγεται τὸ
 ἐξαποστειλᾶριον «Σαυὶ ὑπνώσας»

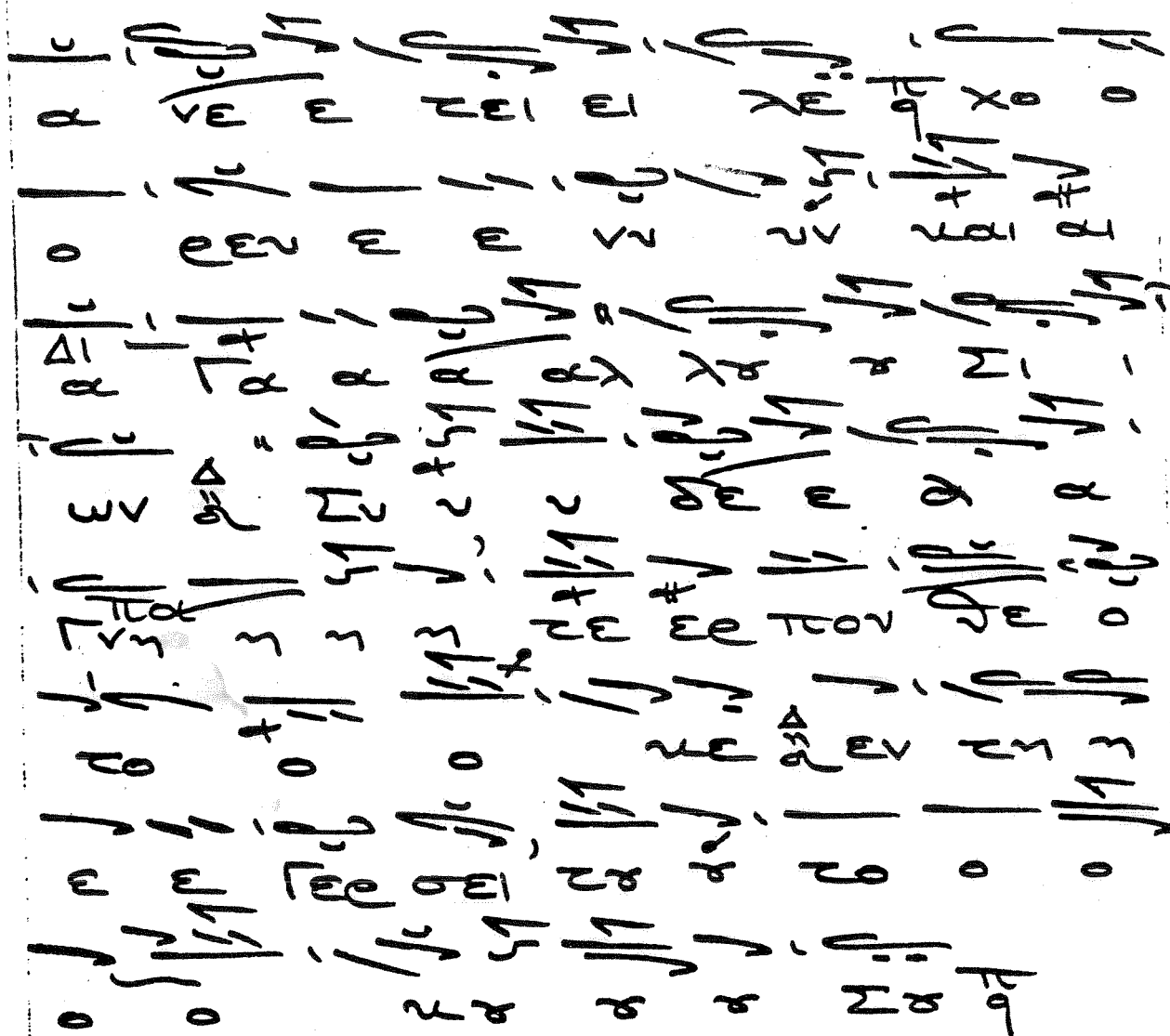
Ἡ καταβάσα - Ἦθ λαμπάδα

Ἦχος ὁ Πα ρ

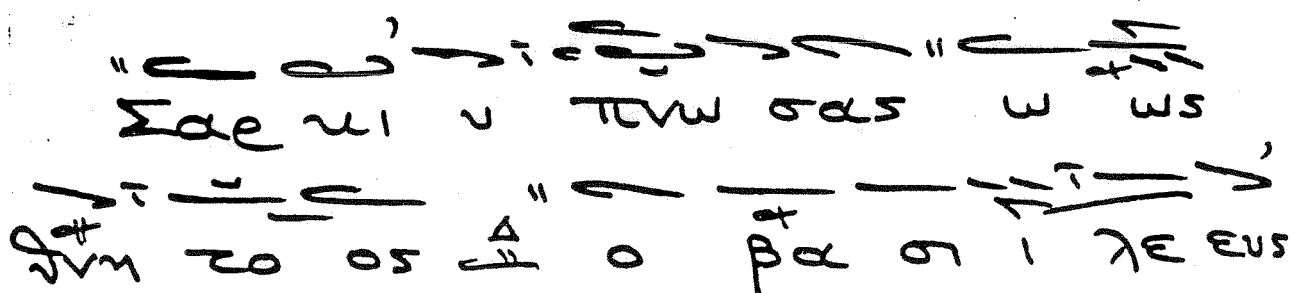

Handwritten musical notation on a single staff, featuring various rhythmic values (e.g., eighth, sixteenth, and thirty-second notes), rests, and bar lines. The notation is dense and appears to be a complex rhythmic exercise or a short musical piece. The ink is dark and the handwriting is somewhat stylized.

Handwritten musical notation on a single staff, continuing the style of the first block. It includes various rhythmic values, rests, and bar lines, suggesting a continuation of the same piece or exercise. The notation is dense and appears to be a complex rhythmic exercise or a short musical piece. The ink is dark and the handwriting is somewhat stylized.

εἶτα «Χειρὸς ἀνέστη» (ἐν ^{τῇ}) καὶ τὸ
 «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ("Ἰδε σ. 13-14),
 συναπτή κινεῖ καὶ ἐμφώνησις:
 «ὁὖτις σε αἰνεῖ» καὶ τὸ
 ἑξαποστελλάριον ἵχος ὕψ Δι Θ

οὐ ἐν τοῖς οἷς
 σοὶ πρε ε̃ πει 2 μνος
 ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃

οὐ ἐν τοῖς οἷς
 α̃ ν̃ ε̃ οἱ α̃ α̃ α̃ α̃ α̃ α̃ α̃ α̃
 ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃
 ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃
 ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃
 ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃
 ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃
 ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃ ε̃

Ἰσχυροὶ δὲ τῶν
 καὶ ἀλλοτρίων
 ἀναστασθῆναι τῶν

Ἰκί' ἐάν μὲν ὁ ἦχος ἀεζήται ὡς
 Σφῶνος, λέγε τ' ἀνὸχον θὰ τέσ-
 σαθα ἡχεῖ ἀναστάσιμα:

ἦχος ὁ Πτα ρ (Κε)

ἦ
 θαι νει τε αυ τον ε ται ταις
 αυ να σζει αις αυ τα ρ αι
 νει τε αυ τον ρ να τα ρ
 τα ρ θος της κε Γα λω ο
 νης α α αυ τον ρ

ἦ
 κινσ μεν Σα χει σζει το σε
 ται η ει ο ον πα α α
 θος ρ και δο ρα ρο μεν Σα ρ
 την α να α α α στα α α
 α αν ρ

44

Handwritten musical notation on a five-line staff. The notes are written in a cursive style. Below the staff, the lyrics are written in Greek:
ΜΑΧΑΡΑΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΤΑΙΣ
ΟΡΑΤΑΙΣ ΑΙ ΝΕΙΣ ΤΟΝ
ΕΝ ΤΑΙΣ ΟΡΑΤΑΙΣ ΑΙ ΝΕΙΣ ΤΟΝ
ΕΝ ΤΑΙΣ ΟΡΑΤΑΙΣ ΑΙ ΝΕΙΣ ΤΟΝ

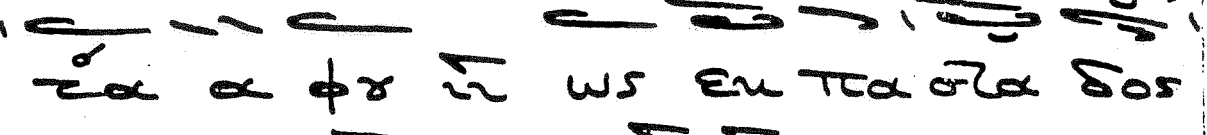
Handwritten musical notation on a five-line staff. The notes are written in a cursive style. Below the staff, the lyrics are written in Greek:
ΣΤΑΝ ΕΝ ΤΩ ΚΕΙ ΕΙ ΕΙ
ΝΑΙ ΤΟΝ ΘΑ ΝΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑ
ΝΑΙ Α ΝΑ ΣΤΑΝ ΕΝ
ΕΝ ΝΕ ΕΝ ΝΕΝ ΕΙ ΕΝ ΝΕΝ
ΚΑΝ ΤΗΝ ΖΩ ΝΗΝ ΚΑΝ ΕΙ
ΝΑ ΝΑ ΝΑ ΝΑ ΝΑ ΝΑ ΝΑ
ΝΑ ΝΑ ΝΑ ΝΑ ΝΑ ΝΑ ΝΑ

Handwritten musical notation on a five-line staff. The notes are written in a cursive style. Below the staff, the lyrics are written in Greek:
ΝΕΙ ΤΟΝ ΕΝ ΤΟΝ

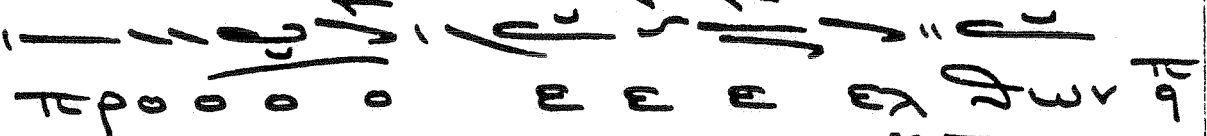
μπα νω και χο εω φ α νει τε
αν τον φ εν χορ δα α α
και ο ορ τα α α α
νω φ

τον α δην ου λε ευσας φ
και τον ανθρωπον α να σζ
σας τη α να σζασει ει τα χει
ι σζε φ α μ ω σον η κας
εν να θα εα α να αε δι
α ε ν κνειν και δο να α α α
ζει ει ει ει εν σε φ

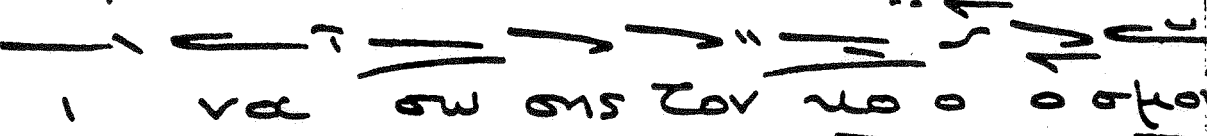
χει νει τε αν τον εν νη
βα λους εν η χοις φ α νει

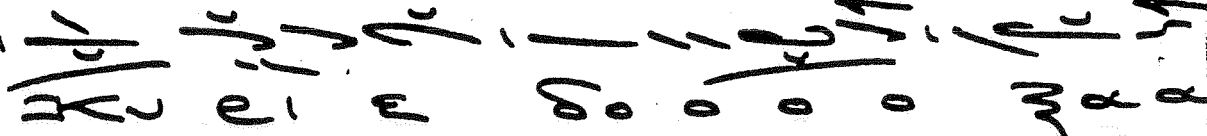
 τὰ ἀφ' ἧς ὡς εὐπαρεσβίας

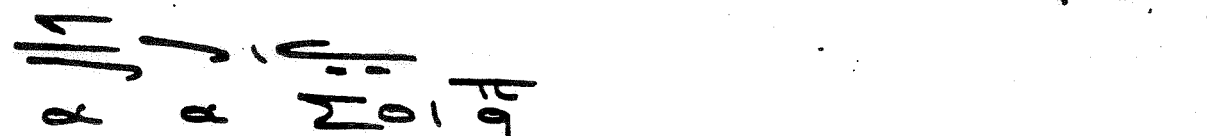
 προοὖν οὐκ ἔστιν

 ναὶ ὡς τὸν οὐρανόν

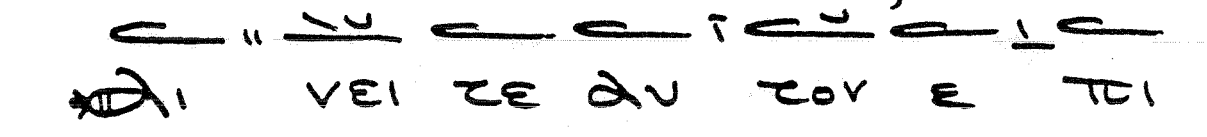
 οὐκ ἔστιν

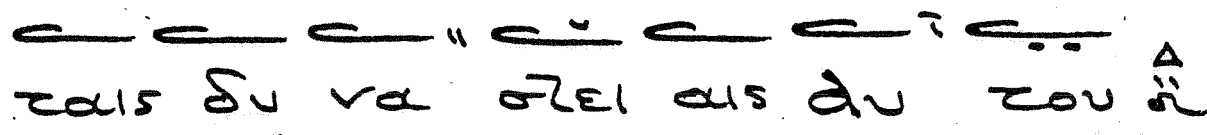
 ἀλλ' οὐκ ἔστιν

"Ὁν δὲ ὡς" ἔσω ἡ ἵσταται, τότε λέγε
 τὰ αὐτὰ, εἰς δόξαν σύνθετον
 εἰρημοτογινόν, ὡς ἀποκατάστασις :

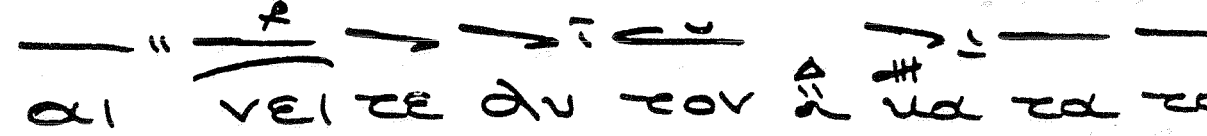
ἡ δὲ ἵσταται

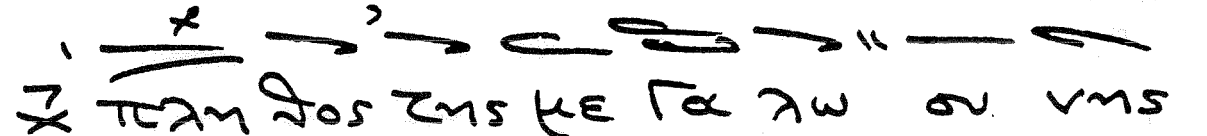
 οὐκ ἔστιν

 τὰς δὲ ναὶ στείλει αὐτὸν

 αὐτὸν στείλει αὐτὸν

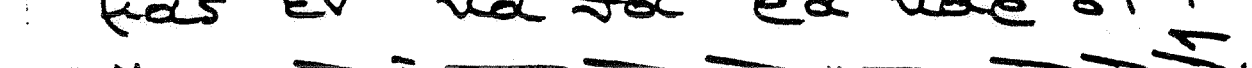
 πάλιν δὲ τὴν μετὰ τὴν

 αὐτὸν

ᾠδὴ Πταφ

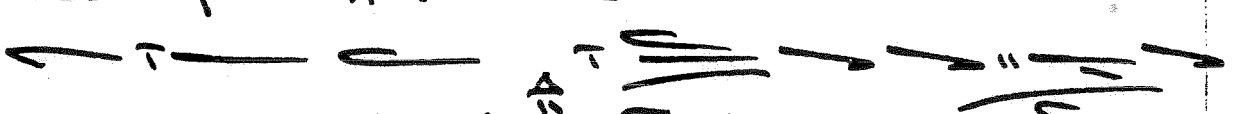

 ᾠδὴν νει τε αν τον εν

 τῶν μπα νω κ χο ρω α α

 νει τε αν τον εν χο ρω α α

 ο α α νω α

 τῶν α δην σκ ν χεν σας κ

 τῶν αν πρω τον α να στ η η

 σας α να στα σει τον

 χε ι στ ε α μ ι ω σον η

 κα ς εν να θα ρα να ρω α

 α μ νει ν δο μ α α ρω α

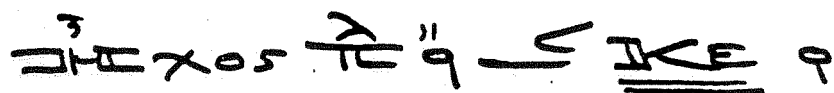

 ᾠδὴν νει τε αν τον εν

 τῶν α δην σκ ν χεν σας κ

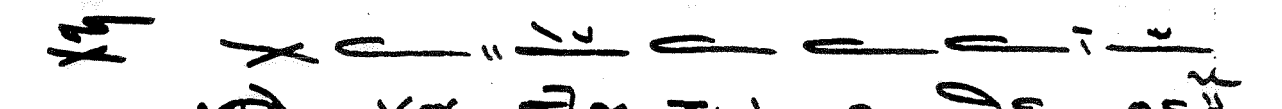
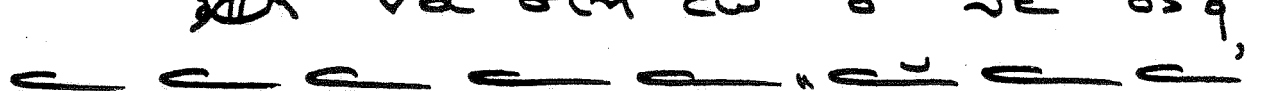

νυμ βαλοῖς ἐν τῇ χοῳ ᾧ αἱ
 νειτε δὲ τὸν ἐν νυμβαλοῖς
 ἀλλὰ λατὺς μὲν ᾧ πασσατοῦς ἡ
 αἱ νεσσατω τὸν κεν εἰ οὐ ᾧ

ἦν δὲ ὁ πρεπὴς σοῦ γὰρ
 ταβασὶν δοξαζόντες ὑμῶς
 μὲν Σεχεῖς τε ᾧ εἰτε χεῖρας
 ἐν παθεῖς νοῦ ᾧ καὶ ἀχῶ
 εἰς τοὺς ὑπὸ πνεύματι πατρὶ
 εἰ παθεῖς ὡς ἀνθρώπου ᾧ καὶ
 εἰς τοὺς ὡς ὑπὸ πνεύματι
 νας ἱκανοὺς ᾧ αἱ νεσσὴς ἐν τῷ
 τα αἱ φόνος ὡς ἐν πασὶν

 δος προ ἐλπίων ᾠὴ να σω σης

 τον νο σμον ᾠὴ κυ ρι ε δο ο

 με α σοι ᾠ

Εἶτα δὲ συνάπτομεν καὶ τὰ
 ἀπόλογισα πασκάγια ἑταίρων

 Πάχος τῆς ᾠ ᾠ κε ρ

 να σην τω ο νε ος ᾠ

 και δι α σκορ πι σην τω σαν

 οι ἐχθροὶ αὐ τὰ ᾠ κ φν

 γε τω σαν α πο προ σω τὰ

 αὐ τὰ ᾠ οι μι χ σάντες αὐ τὸν ᾠ

 Πα σχα ι ε ρον η κιν ση

 η ε ρον α να δε δεινται ᾠ

Πάσχα και τον α γι ον υι

Πα α σχα κυ ρει τον υι Πάσχα

παν σε βασιον Πα α σχα

χει στος ο αυτεω της υι Πα

σχα α μω τον υι Πάσχα με

Γα υι Πάσχα των πει στων υι

Πάσχα το πν λας η μιν του

πα ρα δει ει σα α νοι οι οι

ζαν υι Πάσχα παντας α γι

α α ζον πει στων υι

χως ευ λει πει να πνας

ευ λει πε τω σαν υι ως τη νε

ται μικρος α πο προ σω πε του ρας υι

Δευ τε α πο δε ας τ
ναι αι υες ευ α ττε λ
σσαι αι τ τμ σι ων ει τα
τε δε του παρ η κυν χα εας
ευ α ττε λ α η τμς α να
στα σε ως χει σις η τρε των
χο ευ ε η ναι α τα α
χου τ ε εα σα λη η
τον βο σι λε α χει σιον η δε
α σα με νη ευ τα κυμα
τος η ως ην η φι ον πο εε χο
με τον η

χχ ου τως α πο λα γται οι

α φθασεν' ως εν φθό
(KE)
πελυσσαι μη εν
(M) (KE)
τα εταυ αυ τα Μαθη

ταυτη η ημερα ην ε
ποιησεν ο κυριος
α γαλιλασμεν
ευφρανθωμεν εν αυτη η

Πασχα το τετελευτη
ει ου Πασχα η Πασχα των
σε βασιον η κιν α
νε τειλε η πασχος εν χαλα
α ληλυσται περ πλυω με

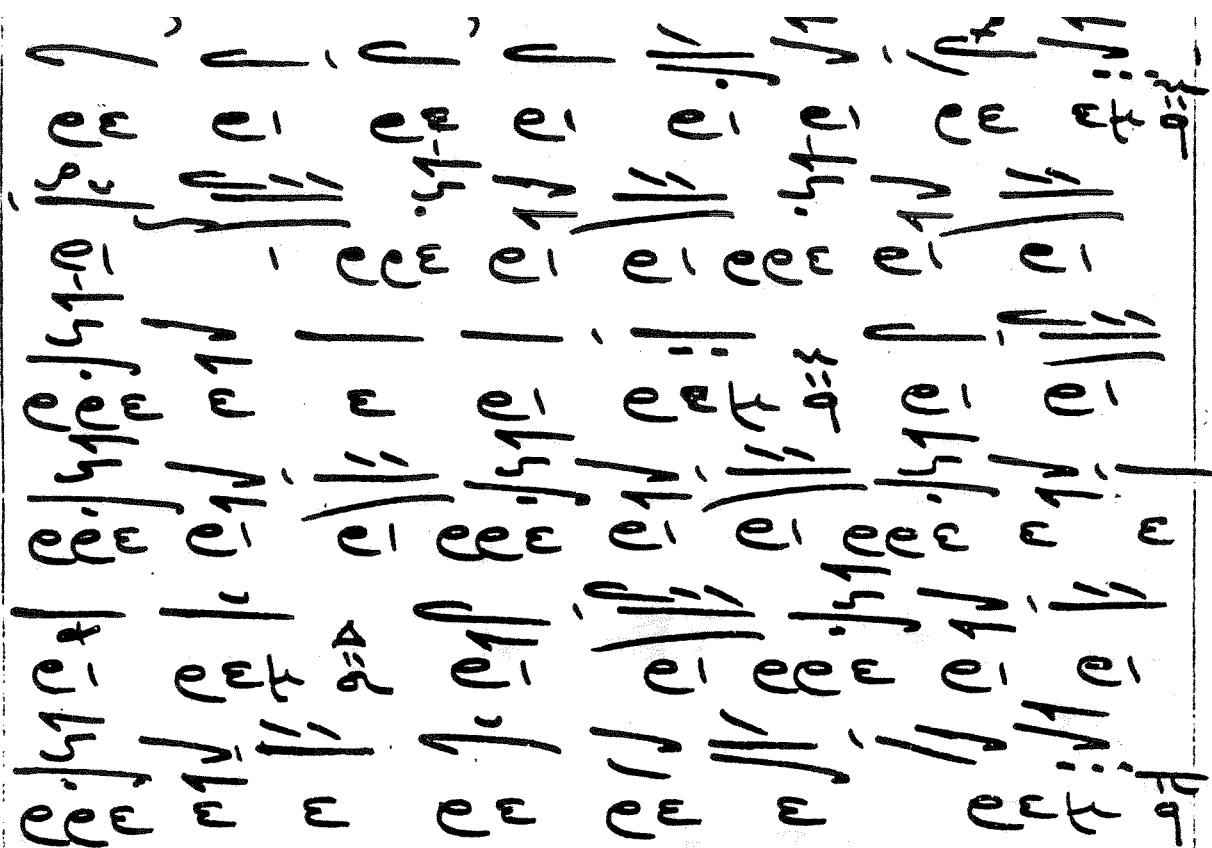
Handwritten musical notation on a single staff, featuring various rhythmic values and bar lines. The notation includes notes with stems, some with flags, and rests. The staff is divided into measures by vertical bar lines.

Handwritten musical notation on a single staff, featuring various rhythmic values and bar lines. The notation includes notes with stems, some with flags, and rests. The staff is divided into measures by vertical bar lines. There are several annotations in parentheses: (3x) at the top left, (M) in the middle, (3) on the right, (Δ) at the bottom left, and (TΔ) at the bottom right.

Handwritten musical notation on a staff, featuring various notes, rests, and bar lines. The notation is dense and appears to be a complex piece of music. There are some markings that look like "3" and "4" which might indicate triplets or quartets. The staff is divided into measures by vertical bar lines.

Handwritten musical notation on a staff, continuing the piece. It includes various musical symbols and rests. The notation is consistent with the previous section, showing a continuation of the musical composition.

Handwritten musical notation at the bottom of the page, possibly a concluding section or a separate line of music. It includes notes and rests, and ends with a double bar line.

Εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἐν
καὶ ἄλλοθεν τῷ πολλαῖς, ἄχρως
ἀν' ἀσπάζονται οἱ ἀδελφοὶ ἀλλήλους·
ὁ δὲ ἀσπασμὸς γίνεται οὕτως:

Λαμβάνει ὁ ἱερεὺς τὸ ἅγιον
εὐαγγέλιον, καὶ ἵσταται πρὸ τῶν
θύρων τοῦ ἁγίου βήματος· ὁ δὲ κα-
θηγούμενος ἐλθὼν, καὶ ἀσπασάμενος
τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, καὶ τὸν ἱερέα,
λαμβάνει αὐτὸ ἐν τῶν χειρῶν αὐτοῦ,
καὶ ἵσταται ἐν δεξιῶν τοῦ ἱερέως.
Εἶτα οἱ ἀδελφοὶ πάντες, κατὰ τὴν
τάξιν αὐτῶν, ἀσπάζονται πρῶτον
τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, εἶτα τὸν

Ἰερεῖα, καὶ τὸν καθυγρόμενον,
καὶ ἵστανται νάμεινοι ἔνθα ἂν
τύχῃ, καὶ ἀσπάζονται ἀλλήλους.

Μετὰ γοῦν τὸν ὀσπασμὸν,
ἀναγινώσκεται ὁ κατηχητικὸς λόγος
τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάν-
νου τοῦ τοῦ Κερουσσώμου, πατρὸς
τοῦ ἡγουμένου ἢ τοῦ ἐκκλησιασάρχου.
ἵστανται δὲ οἱ Ἀδελφοὶ ἅπαντες,
καὶ ἐπαυροῦνται τῆς ἀναγνώσεως.
ἀρχ: θεῖ τις εὐσεβὴς ἢ φιλόθεος
τέλ: αὐτῷ ἢ δόξα καὶ τὸ μέγα
εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Ἐῖτα + ἀλλομεν τὸ ἱεροπρεπὲς τοῦ ἁγίου.

Ἰμνος π' α' = Γα ρ

Ἰ ^{ΠΗ} του στο μα τος Σο κα θα
περ πνε σος ευ λαμ + α σα χα ρις
την οι ης με νην ε ε φω
τι ι σεν α α φι λα ρ τυ ρι
ας τω νο σμω δη σαν εος ε

Μετά τὴν εὐφώνησιν: «ἐύλογημένη ἡ βασιλεία», τὰ λέγεται τό: «ἄριστος ἀνέστη», δευτέρως: τοὶς μὲν ἐν τῷ ἱερῷ βήματι παρὰ τοῦ ἱερέως, ἰσταμένον μετὰ θυμιατῶ πρό τῆς ἁγίας ἑραπείης, ἑξάκις δὲ παρὰ τῶν χορῶν μετὰ τῶν εἰχῶν, τραεῖα τῇ φωνῇ λεγομένων παρὰ τοῦ ἱερέως.

Εἶτα λέγονται τὰ Εἰρηνηαί, ἡ εὐφώνησις, καὶ μετ' αὐτὴν τὰ λονταὶ τὰ ἐπόμενα ἀντίφωνα:

Ἀντίφωνον Α

Στίχ: Α. Ἀλαλάξατε τῷ ἰκνείῳ
πᾶσα ἡ γῆ.

Ψαλμός 134 ΔΙΘ

— — — — —

Ψαῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

— — — — —
το καὶ Σω τερ σωσον η̅ μας

Στίχ: Β. ἤλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ
Ψαῖς πρεσβείαις....

Στίχ: Γ. Εἰπάτε τῷ Θεῷ, ὡς φο-
βέσθαι τὰ ἔργα σου

Παῖς πρεσβείαις.....

Στίχ: Δ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνού-
σάν σοι καὶ θαλάσσαν σοι

Παῖς πρεσβείαις.....

Δόξα — Καὶ νῦν
Θεοῦ οἱ δύο χοροί.
ὁ χορὸς ὡς Διῶ

Παῖς πρεσβείαις τῆς Θεοῦ
τοῦ οὐνοῦ Σωτὴρ σωσον ἡ
Χαῖα αἶς

Ὁντίφωνον

Στίχ: α. Ὁ Θεὸς οἰκτείρησαι ἡμᾶς
καὶ εὐλόγησαι ἡμᾶς

Ἰσχυρὸς αὐτὸς ὤπ' Διο

σωσον ἡ μα ας κι ε ε
Θεοῦ Δ ο α να στα α α ας
εμ νε νεων Δ + αλλοντας σοι
α λλη λσ σ ι α Δ

Στίχ: β. ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Σωσον ἡμᾶς...

Στίχ: γ. Που γινῶναι ἐν τῇ Γῇ
τὴν ὁδὸν σου ἐν πάσιν ἐθνεσι
τὸ σωτήριόν σου

Σωσον ἡμᾶς.....

Στίχ: δ. Ἐξομολογήσασθὶςάν
σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογήσασθὶς
άν σοι λαοί πάντες

Σωσον ἡμᾶς....

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύ-
ματι

Ἰσχυὸς ὡς Διὶ καὶ Χρῆ

καὶ νῦν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνες αἰῶνες αἰῶνες αἰῶνες
ἀμήν ὁμοῦ οἱ δύο Χόροι

Ὁ Μονογεγνητός καὶ
ὁ Γεννηθεὶς ἀναπαύσας
τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ νεώτερα
καὶ μένος διὰ τὴν ἡμετέραν
σώτην εἰς ἀνάστασιν ἡμῶν
καὶ ἐν τῇ αἰωνίᾳ Θεο-
τοῦ καὶ πατρὸς
καὶ πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ
πνεύματος ἁγίου

Στίχ: β. ὡς ἐκλείπει καπνός,
ἐκλείπτωσαν, ὡς τήνεται υἱός
ἀπὸ προσώπου τυρός.

Χριστός ἀνέστη...

Στίχ: γ. ὡς ἀπολθόντα οἱ
ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ,
καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χριστός ἀνέστη...

Στίχ: δ. ὡς ἡμέρα, ἣν
ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώ-
μεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστός ἀνέστη...

Εἰσοδος μετὰ τοῦ μεγάλου

Εἰσοδιόν ~ ἵπχος ὡς Δι-θ

ΕΝ Εὐκλή σ' αἰς Δ' ΕΝ
λο Γει τε τον Θε ον Δ' Πνε
ον; Εὐ πη Γων Δ ορα ηλ Δ'

οὐκ ἔστιν ἡμεῖς ἡμεῖς
 οὐκ ἔστιν ἡμεῖς ἡμεῖς
 οὐκ ἔστιν ἡμεῖς ἡμεῖς
 οὐκ ἔστιν ἡμεῖς ἡμεῖς
 οὐκ ἔστιν ἡμεῖς ἡμεῖς

Εἰς τὴν αὐτὴν τὸ « ἁγίος ἁγίος »
 τρις (τὸ τρίτον ἀετῶς)
 εἰς τὴν ὑπακοή

ἁγίος ἁγίος

ἁγίος ἁγίος ἁγίος ἁγίος
 ἁγίος ἁγίος ἁγίος ἁγίος
 ἁγίος ἁγίος ἁγίος ἁγίος
 ἁγίος ἁγίος ἁγίος ἁγίος
 ἁγίος ἁγίος ἁγίος ἁγίος

πα αε χο να Δ με τα νε
 κρων τι δη τει τε ως ανθρωπων
 βλεπε τε τα εν τα φια
 σπα αε Γα να Δ δρα με τε
 και τω νοσησ μη εν θα τε
 ως η θεο δη ο κυριος
 θα να τω σας τον θα να τον
 ο τι παρει θε ο χι
 ος Δ τα σω ζοντες το Γενος
 των ανθρωπων πων

Δόξα και νυν το Κοντάκιον

Δεχος Δι φ

και εν τα φω και τη ληθη

α α α να τε α α λα τε
 α α να φει λες την δ
 να μην και α νε σης ω
 α α της χει σζε ο α
 ο α να α μν εο φοροισ
 φφει α με νος και αι εε τε
 και τοις τοις α πο σζο λοις
 α α μην δω α με νος
 ο τοις πε α α α πα εε
 χεν α να α στα α α
 α

Αντι δέ του Πρισαγίου τό
 «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε»

Πέχος β' ΠΑ α

ὁ οὐκ εἰς χεῖρας ἐβαλὲν
τὴν χεῖρα ἐν τῇ σελήνῃ
καὶ λαλῶν αὐτῇ (ἐπὶ)

ὁ οὐκ εἰς χεῖρας ἐβαλὲν
τὴν χεῖρα ἐν τῇ σελήνῃ
καὶ λαλῶν αὐτῇ (ἐπὶ)

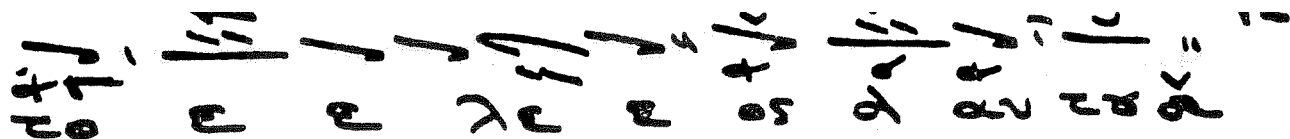
ὁ οὐκ εἰς χεῖρας ἐβαλὲν
τὴν χεῖρα ἐν τῇ σελήνῃ
καὶ λαλῶν αὐτῇ (ἐπὶ)

ὁ οὐκ εἰς χεῖρας ἐβαλὲν

ὁ οὐκ εἰς χεῖρας ἐβαλὲν

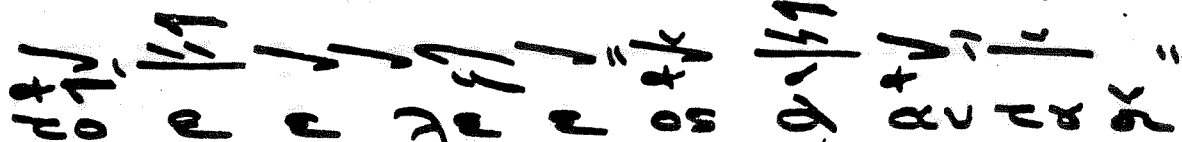
Handwritten musical notation on a single staff, featuring various notes, rests, and bar lines. The notation is dense and appears to be a complex piece of music.

Handwritten musical notation on a single staff, continuing the piece. It includes various musical symbols and a key signature change indicated by a sharp sign.

Αὕτη ἡ ἡμέρα...

Στίχ: β' ~~ἔ~~ίπατω δὴ οἶμος
 Ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθός ~~χ~~
 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ~~χ~~

Αὕτη ἡ ἡμέρα... μέτελος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὡς ^{κ. 1-8}
 Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ^{4' 1-8}
 ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύ-
 ματος Ἀγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· εἰς καὶ παρέστη-
 σεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τε-
 κμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς
 καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλι-
 ζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρί-
 ζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν
 ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς
 δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς
 ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐ-
 τὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστά-
 νεις τὴν βασιλείαν ἐν τῷ Ἰσραὴλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς·
 Οὐχ ὑμῶν ἐστι γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατήρ
 ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελ-
 θόντος τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι
 μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ
 καὶ Σαμареῖᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. —

ἡμετέριον - ἡμετέριον Διδ

Στίχ: οὐρανὸς ἐπιβλε-
 πων δὲ ἡγεῖται πάντας

ἡμετέριον

Στίχ: β. $\overset{\Delta}{\text{A}}$ A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z
αὐτοῦ A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z
ἐπεβλέπεν ἐπὶ πάντας

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

ταῖς νατοὶ καὶ τὰς νατοὶ

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z
τὴν γῆν A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

« Ἀλλήλῃα » μετὰ τέλους

Εὐαγγέλιον. Εὐτὸ κατὰ Ἰωάννην

ἀρχ: Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος

Τέλ: διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

οἱ χοροὶ εἰς ἦχον A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z
δοξα σοὶ κυρίε A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z
δοξα σοὶ οἱ οἱ A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

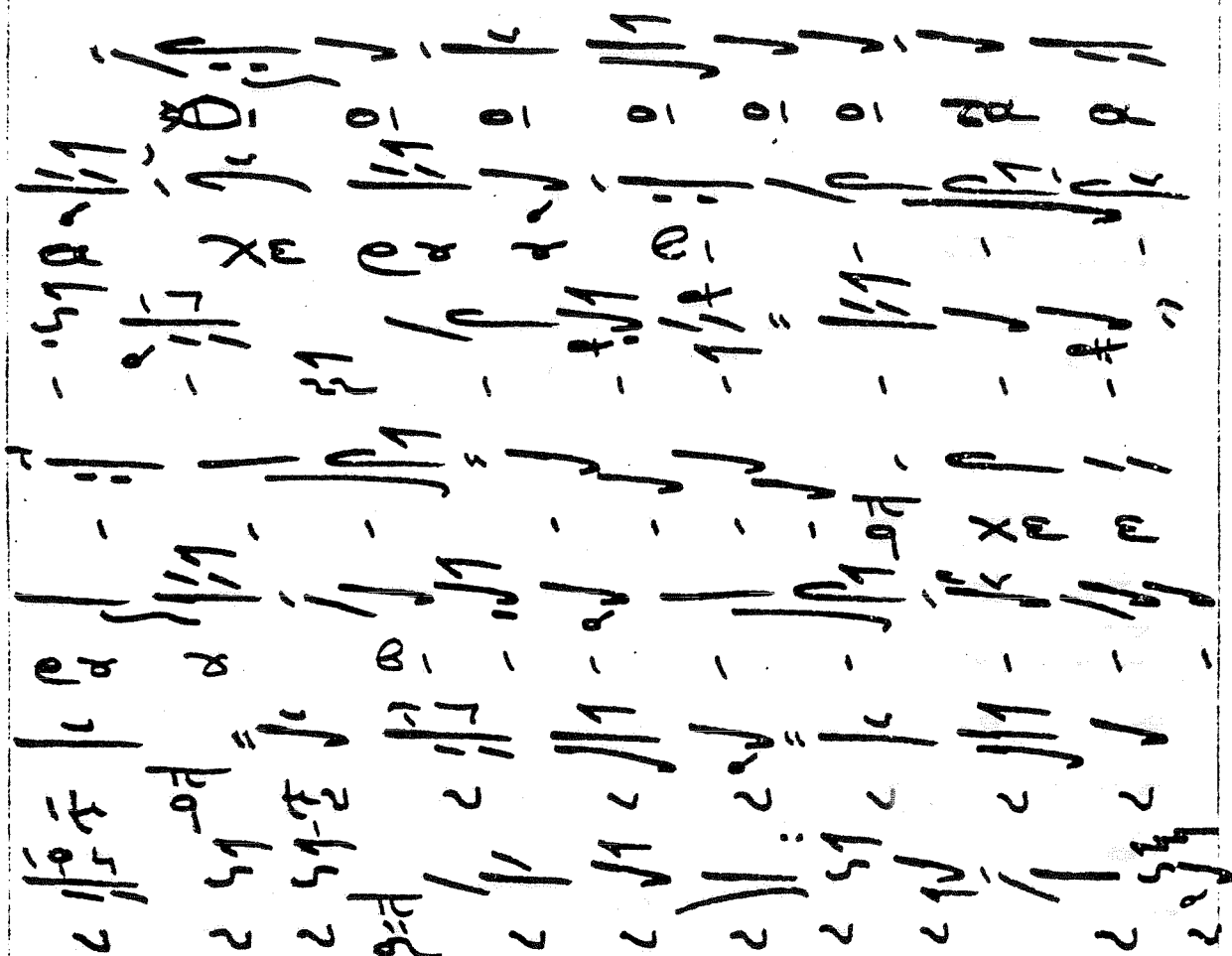
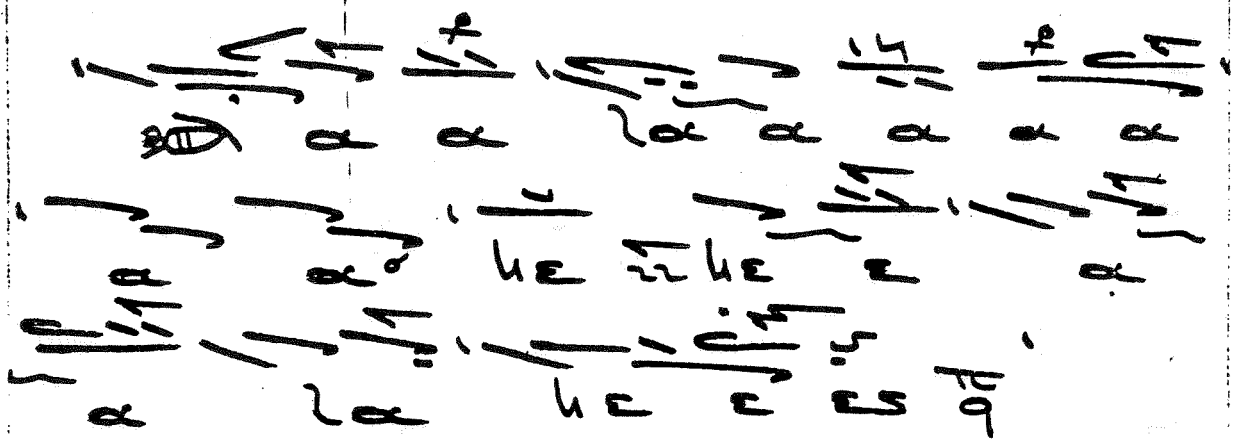
καὶ νῦν ἡ θεία λειτουργία
τοῦ Ἰωάννη τὸ Χρυσόστομου.

—*—

Εἰς τὸ: A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z
ὁ ἄγγελος ἐβόα... φωτίζου, φωτίζου...
(Ἰδε σ. 36)

Ἐξερουβινὸν Σύντομον τῷ Διαπαιδευτῇ
 εὐοποποιημένον ὑπὸ τοῦ Διδασκάλου
 καὶ Σίμωνος Καρᾶ, διὰ τὴν πλείστασιν

ἄλχος ἡ Παρ

Handwritten musical notation on a single staff, featuring various notes, rests, and bar lines. The notation includes treble clef, key signature of one sharp (F#), and time signature of 3/4. The piece is written in a single system with multiple measures. The notation is dense and includes many accidentals (sharps, flats, naturals) and dynamic markings (p, f, mf, sf, ff, ppp, fff). The piece concludes with a double bar line and a repeat sign.

Handwritten musical notation on a single staff, featuring various notes, rests, and bar lines. The notation is dense and appears to be a complex piece of music, possibly in a non-Western style. The notes are written in a cursive, flowing manner, with many slurs and ties. The staff is divided into measures by vertical bar lines. The overall impression is one of a highly skilled and expressive musical composition.

Handwritten musical notation on a single staff, continuing the piece from the previous section. The notation is similar in style, with notes, rests, and bar lines. The music appears to be a continuation of the same piece, maintaining the same level of complexity and expressiveness. The notation is written in a cursive, flowing manner, with many slurs and ties. The staff is divided into measures by vertical bar lines. The overall impression is one of a highly skilled and expressive musical composition.

Επιλογές

0 3 2 1 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99

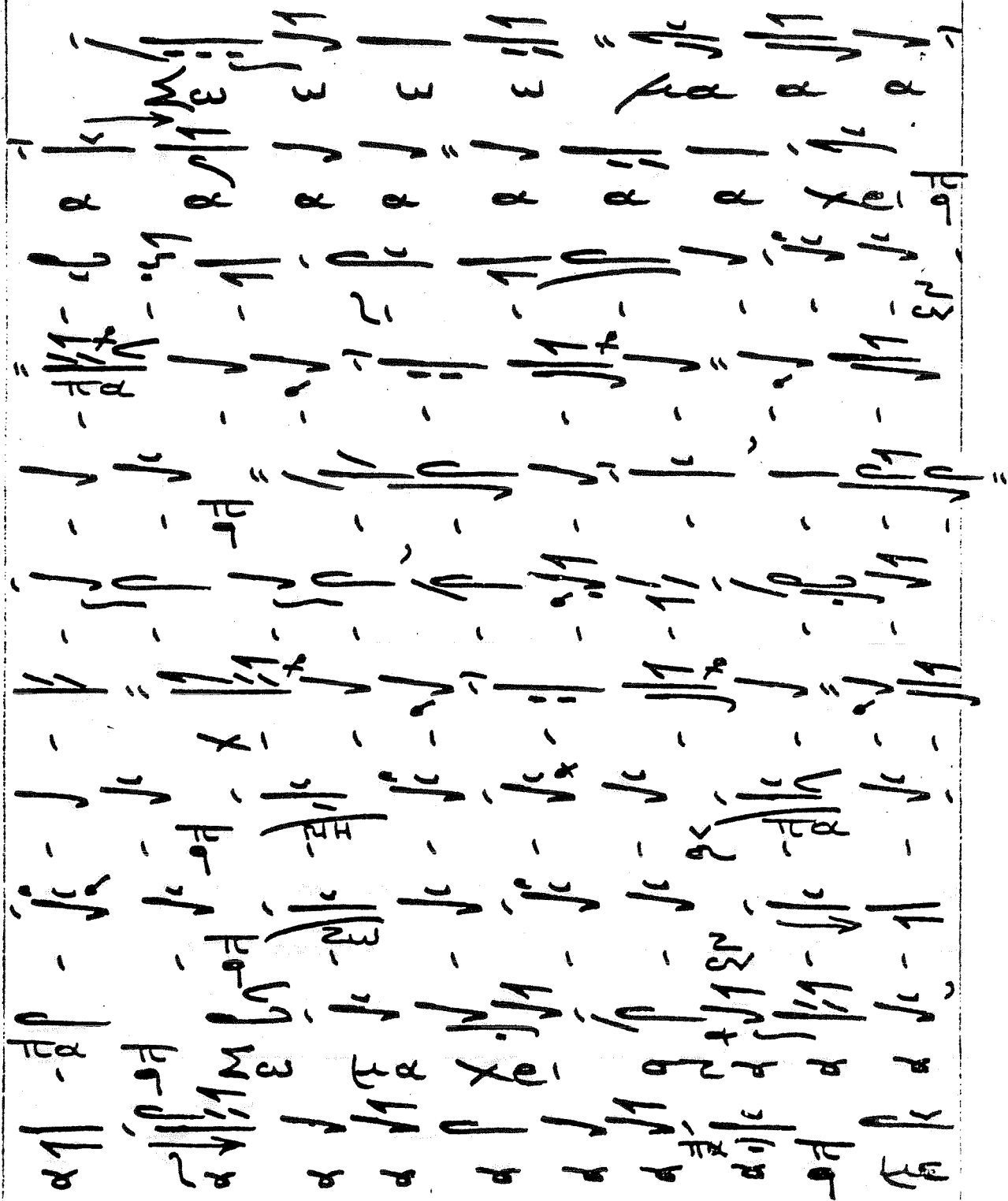
Handwritten symbols and characters, possibly representing a sequence or code.

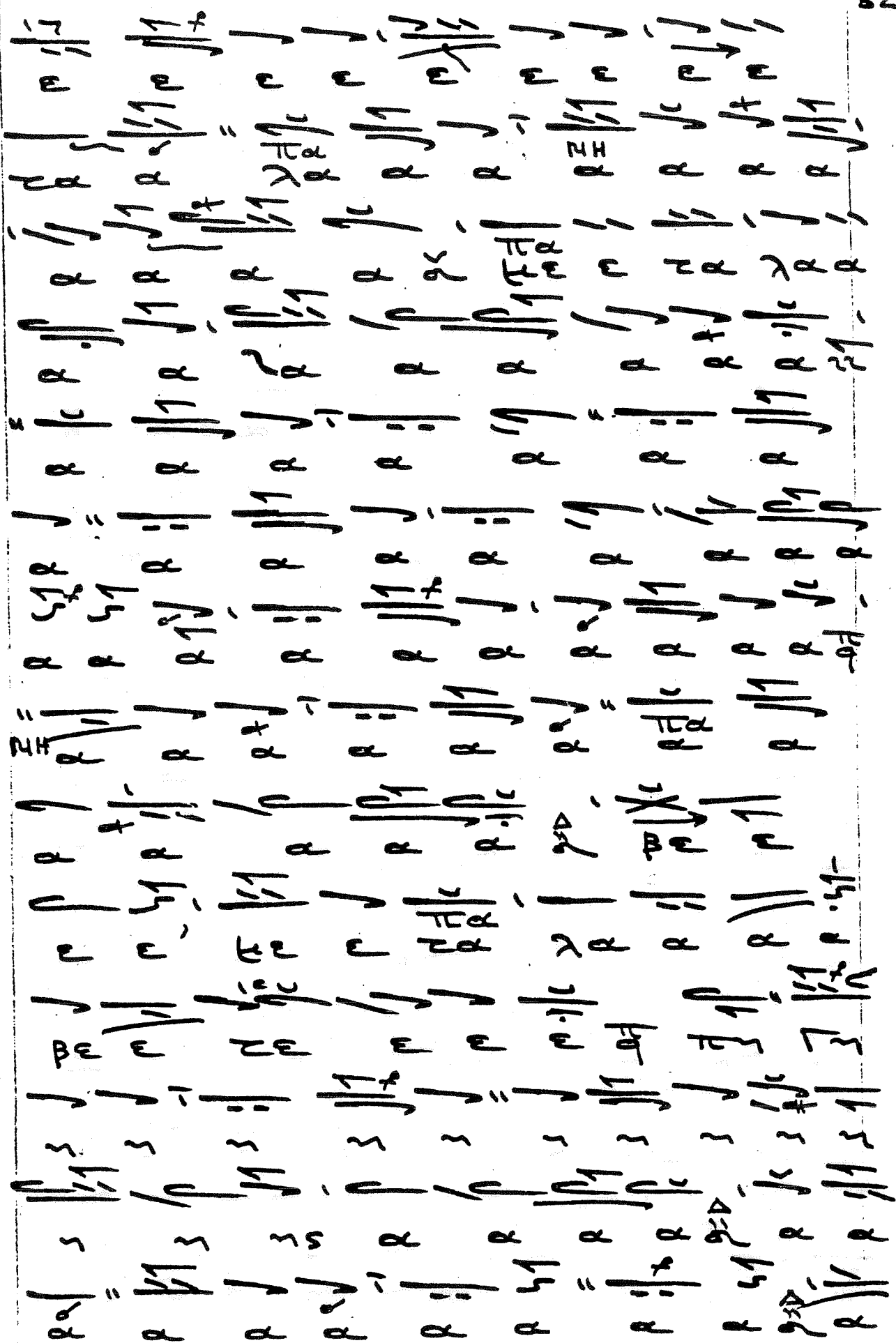
Handwritten symbols and characters, possibly representing a sequence or code.

Εἰς τὴν θαυροφόρον ἀνάστασιν

Κοινωνικὸν τῶ θαυμαδολογῶν

Πέχος δὲ ΠΑΡ

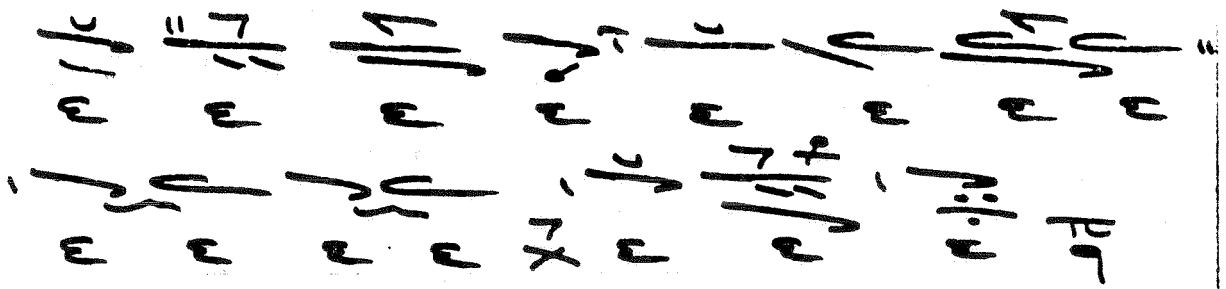
Handwritten musical score for a piece titled "Επιλογὴ ἐκ τῶν μελαλισσῶν" (Selection from the honeybees). The score is written on ten staves. It features a variety of musical notations including eighth, sixteenth, and thirty-second notes, rests, and bar lines. There are also some handwritten annotations and a key signature of one sharp (F#) indicated at the beginning of the first staff.

Επιλογὴ ἐκ τῶν μελαλισσῶν

Handwritten musical notation for a short piece. It consists of two staves. The first staff has a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The notation includes eighth and sixteenth notes, rests, and bar lines. The second staff continues the melody with similar notation.

84

Handwritten musical notation on a page, featuring various notes, rests, and bar lines. The notation is written in a cursive style, typical of early manuscript notation. The page is numbered 84 in the top right corner.

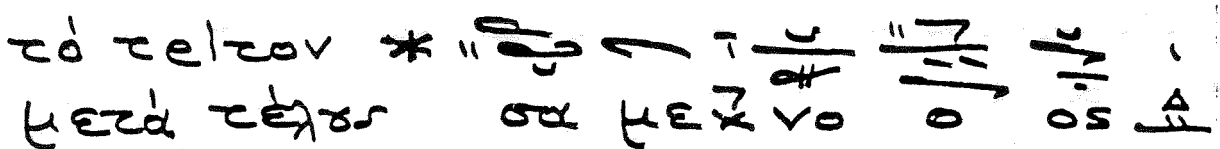
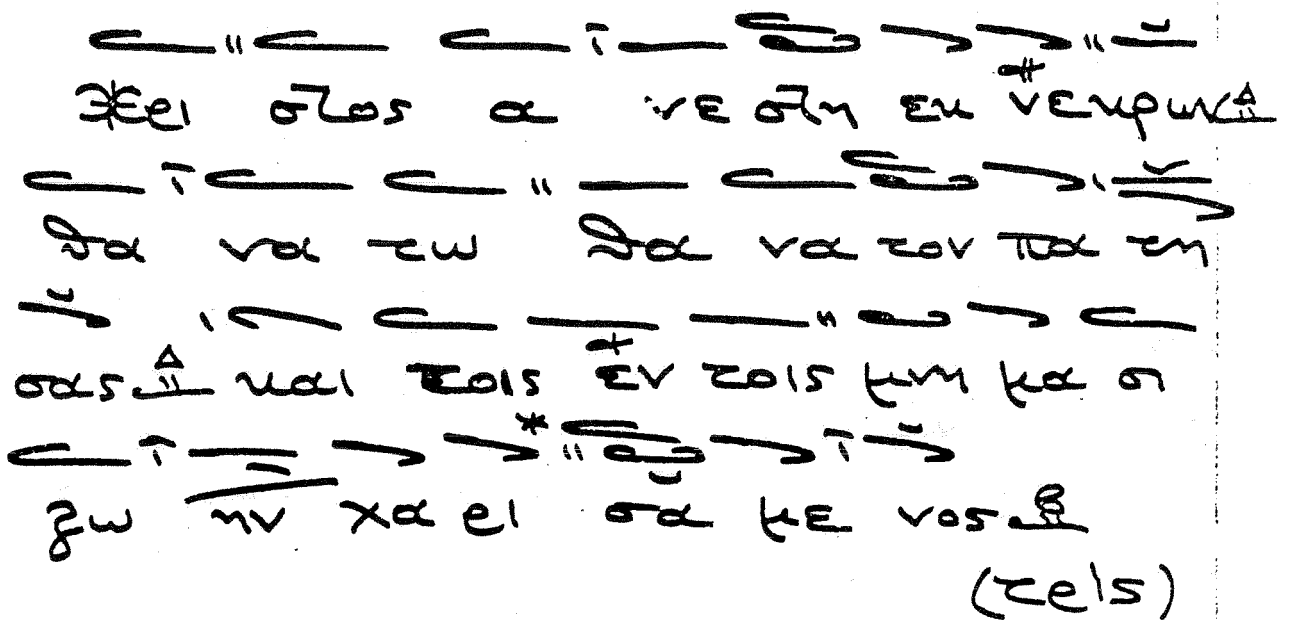
ὅταν τέλει τῆς Πασχαλινῆς λειτουργίας

ἀντι τῆς «Ἐΐδομεν τὸ φῶς» τό:

«Χριστὸς ἀνέστη»

ὡσαύτως ἀντι τῆς «Ἐΐη τὸ ὄνομα Κυρίου»

μέλος δὲ Διότι

Εἶτα: Δεῦροχία Κυρίου, Δόξα Σοι
 ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν Δόξα Σοι καὶ.

καὶ ἡ ἀπόλυσις: ὁ ἀναστὰς
 ἐν νεκρῶν... εἰς δὲ τὸ τέλος αὐτῆς
 ἐμφωνεῖ ὁ ἄγγελος: Χριστὸς ἀνέστη,
 τῷ λαῷ ἀπομεινόμενον. ὁ ἀληθὺς ἀνέστη.
 τὸτο ἔπαναλαμβάνεται τοῖς.

Εἶτα ὁ ἄγγελος: Δόξα τῇ αὐτοῦ
 τριήμερῳ ἑτέρῳ.

ὁ λαός: Προσκυνῶμεν αὐτῷ τὴν
 τριήμερον ἑτέραν.

καὶ ἐπὶ τέλους ὁ ἄγγελος + ἄλλοι
 δόξαζον τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»
 τῷ λαῷ ἀντιφωνήσαντες ἐν τέλει αὐτοῦ:
 «ὁ ἀληθὺς ἀνέστη ὁ Κύριος»

—:•:—

Τέλος καὶ τῆς ἀναγγραφῆς, ἐν τῶν
 τῷ Διδασκάλῳ, τῆς ἀσκατομελίας
 εὐτὶ ἀπολογιστικῆς τῆς ἀναστάσεως
 πρὸς χεῖρον ἐν τῇ παρεμυλησίᾳ τῷ
 Σύλλογῳ, λόγῳ φθόρου τῶν παλαιῶν
 χειρογράφων.

Σημειῶ δὲ καὶ ἐδῶ, καὶ ἔστω
 εἰς ἀνάμνησιν, τὴν, ἐπὶ τῇ ἐκδόσει
 τῷ Θεωρητικῷ δημοσηνείῳσαν

υπερθεωρήσιν εἰς τὴν εφ. «Εστία»
ἀρ. φ. 30847 | Σάββατον 9/Ἰουλίου 1983, σ. 4:
«Ἐκφυλοφόρησε τὸ μεχάλον ἐνδια-
φέροντος ἔχον περὶ τῆς ἑλληνικῆς
ἐκπονήσεως τῆς Προέδρου τῆς Συλλογῆς
πρὸς διὰδοσιν τῆς ἑθνικῆς ἀρετῆς καὶ
Διευθυντῆ τῆς ἀρετῆς Σχοῦν κ. Σί-
μνος Καραῖ. Ἰδὲ ἔχον διτοκόν,
ὁτιώδες, ἐν σελίδων ἑπτακοσίων περὶ-
τον, εἶναι μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος τῶ.
Ἀπτεται ὅλων τῶν θεμάτων μετὰ με-
σιμῶν παραδειγμάτων ἐν τῇ ἐν-
αληθοσυνῇ καὶ τῇ ἀντιφύσει Μο-
σῆς καὶ ἔπειτα ἀπλετοῦ φῶς καὶ
εἰς τὰ πλεον δισηπλῆντα μενοει-
πεσθήματα» —

Παρασκευὴ καὶ Ἰουλίου ἀπὸ τῆς
ῥα καὶ ἀκρίσεια τῆς ἀμέλειας
ἐν τῇ π. βουλῇ. —

Δέντα

:—○—:

Διχορεύσεις

 Χρὶ στος ἀ ν ε ε σ η η ε υ γ ε κ ω ν θ α ν α α

 τ ω ς θ α ν α τ ο ς π α τ ρ α ς θ ς η α ι τ ο ι ς

 ε ν τ ο ι ς μ η μ α σ ε ς θ ς ζ ω η ν χ α ρ ι σ α α μ ε ε

 ς ο ς

(από' υπαγόρευσιν τῶ εἰδῶ
 πρὸ πάντων κτίων, ἑλζρδ)